

SÉRÈNE is een Franse variant van SERENA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam: vrouwelijke vorm van het bijvoeglijk naamwoord 'serenus' = 'helder', 'zuiver', 'rein', 'opgewekt', 'sereen'. (Het woord 'serenade' is ermee verwant!

*

Serena van Spoleto, Italië (ook van Metz, Frankrijk); weduwe & martelares; † 291.

Feest 30 januari

Ten tijde van de keizer Diocletianus (286-307) braken er overal in het Romeinse Rijk christenvervolgingen uit; zo ook in de Italiaanse stad Spoleto. Sabinus, de plaatselijke bisschop werd gearresteerd, alsmede een paar van zijn diakens en nog een aantal medechristenen. Ze werden onderworpen aan de wreedste foltering.

Na zes dagen kwam de christenweduwe Serena hen in de gevangenis opzoeken. Zij verzorgde de wonden van Sabinus, waste hem met geurige zeep en masseerde hem met welriekende zalf.

Niet lang daarna bracht zij haar neef mee. Deze heette Priscianus en was blind. Zij bad Sabinus dat hij hem zou genezen. Daarop smeekte de bisschop God in een vurig gebed dat Hij de bede van deze weldoenster wilde verhoren. Hetgeen geschiedde.

Nadat de gevangen christenen op gruwelijke wijze om het leven waren gebracht, heeft zij ze naar goed christelijk gebruik een eerbiedige begrafenis gegeven. Dat kwam ook haar op de doodstraf te staan.

In het jaar 970 bracht bisschop Diederik (ook Thierry) van de Franse stad Metz een bezoek aan Spoleto. Hij raakte er onder de indruk van de heilige Serena en kreeg haar gebeente mee om ze in Metz tot de eer der altaren te verheffen.

Verheffing van relieken tot de eer der altaren wil zeggen, dat ze op het altaar werden geplaatst zodat ze door het volk konden worden vereerd. Tot aan 1099, toen de paus de heiligverklaring aan zich trok, was dit de gebruikelijke manier om iemand heilig te verklaren. Elke bisschop was hiertoe in zijn eigen bisdom gemachtigd.

De plechtige overbrenging ('translatie') ging weer met allerhande wonderen gepaard. Ook rond haar nieuwe rustplaats in de St-Vincentiusabdij hadden gebedsverhoringen en wonderen plaats. Nog weer later kwamen de relieken in handen van de kanunnikessen van Ste-Marie in Metz.

Ze wordt ook vereerd in de abdij van de Duitse plaats Tholey.

*

Serena van Rome, Italië; (legendarische?) echtgenote van keizer Diocletianus en martelares; † ca 304; feest 16 augustus.

Het verhaal van Serena berust volgens geschiedwetenschappers voor het overgrote deel op legende.

Zij zou één van de echtgenotes geweest zijn van de Romeinse keizer Diocletianus (386-307). In sommige oude handschriften wordt zij dan ook aangeduid met de keizerlijke titel 'Augusta' (= 'verhevene'). De heilige martelaar Cyriacus van Rome zou haar in het geheim tot Christus hebben gebracht. Deze had namelijk haar dochtertje Artemia in naam van Christus van een boosaardige geest verlost.

Intussen staat haar man, Diocletianus, juist bekend om zijn gruwelijke christenvervolgingen. Vanuit haar positie aan het hof wist zij - aldus de overlevering - het leven van menig christen te redden. Maar meestal stond zij machteloos en leed onder de tien jaar voortdurende christenhaat van haar echtgenoot.

In een oude levensbeschrijving van Serena wordt het aantal slachtoffers van Diocletianus' christenvervolgingen geschat op 17.000. Zo ging een Frygische stad geheel in vlammen op, waarbij de ganse bevolking geen kant op kon en in het vuur omkwam. Er is ook sprake van dat haar nicht, een zekere Susanna, omwille van haar geloof zou zijn gedood.

Deze Susanna werd later vereenzelvigd met de beroemde martelares uit Rome († 304; feest 11 augustus).

Volgens zeggen is Serena gestorven van verdriet bij het zien van zoveel wreedheid, haar medechristenen aangedaan. Ze werd bijgezet in de kerk van Susanna naast de patroonheilige.

In de loop van de tijd zijn er belangrijke relieken van haar in de Italiaanse stad Foligno terecht gekomen.